

كيفية صلاة النبي - صلى الله عليه
- وسلم

**Начин обављања
намаза Посланика,
саллаллаху алејхи ве
селлем**

Начин обављања намаза Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем

Уважени шејх Абдул-Азиз бин Баз

Начин намаза Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем

Уважени шејх

Абдул-Азиз бин Абдуллах бин Баз

У име Аллаха, Милостивог, Самилосног

Хвала Аллаху Једином, и нека су Аллахов благослов и мир на Његовог роба и посланика, нашег веровесника Мухаммеда, на његову породицу и све асхабе. А затим:

Ово су сажете речи о опису намаза Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, које сам желео да представим сваком муслиману и муслиманки, како би се свако ко их прочита потрудио да га у томе следи, због његових, саллаллаху алејхи ве селлем, речи:

(صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي).

„Клањајте онако како видите да ја клањам.“¹
Нашем читаоцу дајемо основна појашњења:

1- Потпуно обављање абдеста, а то је да се абдести онако како му је Аллах наредио, поступајући по Његовим речима, Слављеног и Узвишеног:

¹ Ел-Бухари, бр. 605.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ...﴾.

О ви који верујете, када хоћете да обавите молитву, лица своја и руке своје до иза лактова оперите, а главе своје потарите, и ноге своје до иза чланака оперите... [Ел-Маиде: 6] Ајет (одломак).

Каже Аллахов Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем:

(لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طُهُورٍ) .

"Не прима се намаз без чистоће."¹

Исто тако, Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао је човеку који је неправилно обавио намаз:

(إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَاسْبِغِ الْوُضُوءَ).

„Када се припремаш да обавиш молитву, узми абдест исправно и потпуно.“²

2. Молилац се окреће према Кибли, а то је Каба, где год да се налази, целим својим телом, а у срцу чини нијет за молитву коју жели да обави – било обавезну или добровољну. Не изговара нијет језиком, јер је изговарање нијета језиком непрописано, већ представља новотарију, будући да Аллахов Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, није изговарао

¹ Муслим, бр. 224.

² Ел-Бухари, бр. 5782.

нијет, нити су то чинили његови другови, Бог био задовољан њима.

Молилац поставља испред себе сутру (преграду) према којој ће се молити, ако обавља молитву као имам (онај који предводи молитву људима) или као појединац. Окренутост према Кибли представља предуслов за исправност молитве, осим у одређеним изузецима који су познати и објашњени у књигама учењака.

3. Изговара текбирату-л-ихрам говорећи: „Аллаху екбер“, гледајући у место сејде.

4. Подиже руке код текбира у висини рамена или ушију.

5. Ставља руке на прса, десну на леву шаку, чланак и подлактицу; јер је то потврђено од Аллаховог Посланика, саллаллаху 'алејхи ве селлем.

6. Сунет је да се проучи дова којом се отпочиње намаз, а она гласи:

(اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ، كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالتَّلْجِ وَالتَّيَدِ).

"Аллаху мој, удаљи ме од мојих грехова као што си удаљио исток од запада.

Аллаху мој, очисти ме од грехова као што се чисти бела одећа од прљавштине.

Аллаху мој, опери ме од грехова водом, снегом и ледом."¹

А ако жели, може рећи уместо тога:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ)

"Слављен и хваљен нека си, Аллаху! Благословљено је Твоје име, узвишено је Твоје величанство, и нема божанства осим Тебе."², А ако изговори неку другу од уводних дова које су потврђене од Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, нема сметње. Најбоље је да понекад чини једно, а понекад друго, јер је то потпуније у слијеђењу. Затим каже: „Е'узу биллахи минеш-шејтанир-раџим, Бисмиллахир-рахманир-рахим“, и после тога треба проучити суру Ел-Фатиху, због тога што је Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао:

(لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ) .

"Нема молитве онај ко не проучи суру ел-Фатиха."³. Након тога ће изговорити „амин“ гласно на молитвама на којима се учи наглас, а тихо на молитвама на којима се учи у себи. Затим ће поучити нешто из Кур'ана.

Што се тиче учења после Фатихе, боље је да се на подневу, икиндији и јацији уче средње дуге

¹ Ел-Бухари, бр. 744; Муслим, бр. 598.

² Муслим, бр. 399.

³ Ел-Бухари, бр. 756.

суре; на сабаху нешто дуже, а на акшаму понекад дуже, понекад краће, као што је наведено у хадисима.

7. Приликом одласка на руку изговара се текбир, подижући руке у висини рамена или ушију. На рукуу треба настојати да глава буде поравната са леђима, да прсти руку обухвате колена и буду раширени, те да се тело потпуно умири. На рукуу се учи: "Субхана раббијел-'Азим". Најбоље је да то понови три пута или више, а похвално је да уз то каже:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي) .

Слављен и хваљен нека си, Аллаху!

Аллахуммагфир-ли (Аллаху, опрости ми). ¹.

8. Подиже главу након руку'а, подижући руке до висине рамена или ушију, изговарајући: "Чуо је Аллах онога ко Га хвали". Ово се учи било да се молиш сам или као имам другима. После овога, у стојећем ставу, учи се следеће:

(رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلْءُ السَّمَوَاتِ وَمِلْءُ الْأَرْضِ، وَمِلْءُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ) .

"Господару наш, Теби нека је хвала — велика, лепа и благословљена — онолико колико може испунити небеса и колико може испунити

¹ Ел-Бухари, бр. 817; Муслим, бр. 484.

Земљу, колико може испунити простор између њих и онолико колико Ти хоћеш после тога."¹

Када обављаш молитву иза имама, приликом подизања са рукуа, реци: „Раббена ве лекел-хамд...” И све оно што смо малопре споменули да се учи — било да си имам, муктадија или самостално обављаш молитву.

(أَهْلَ النَّبَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ: اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) .

Ти си достојан сваке хвале, величине и славе. То је најистинитије и најдоличније што роб може изговорити, а сви смо ми Твоји робови. Што Ти даш, нико не може спречити; а што Ти ускратиш, нико не може дати. Ниједном богаташу његово богатство неће користити код Тебе.² Хадис је хасан (добар), јер је то поуздано утврђено од њега.

Похвално је да сваки од њих — тј. имам, муктадија и онај који сам обавља молитву — стави своје руке на прса, као што то чини приликом стајања пре рукуа, јер је потврђено оно што на то указује од Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, у хадису Ва'ила ибн Хуџра и Сехла ибн Са'да, радијаллаху анхума.

Сејда се чини тако што, изговарајући текбир, ако је лакше, спуштамо колена пре руку; а коме

¹ Ел-Бухари, бр. 711; Муслим, бр. 598.

² Муслим, бр. 477.

је теже на тај начин, може спустити руке пре колена. Прсти и руку и ногу треба да буду испружени, мало раздвојени и окренути према кибли. Приликом чињења сеџде, треба да седам делова тела буде у додиру са земљом: чело са носом, обе руке, оба колена и доњи делови прстију на стопалима. Затим реци: „Субхане Раббијел-е‘ала“ — (Величанствен је мој Узвишени Господар). Понови ове речи три или више пута.

Лепо је да на сеџди кажеш још и следеће:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي)،

"Величанствен си Ти, Господару наш, и Теби нека је хвала. Аллаху, опрости ми." На сеџди треба што више молити Аллаха, јер Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, каже:

(أَمَّا الرُّكُوعُ، فَعِظَمُوا فِيهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ، فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَدْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ).

"На рукуу величајте свога Господара, а на сеџди се трудите да довом молите Аллаха, јер се можете надати да ће вам се одазвати."¹

И моли свога Господа за добро овог и будућег света. Било да је намаз обавезан или добровољан, човек треба да одваја надлактице од бокова, стомак од бутина, а бутине од потколеница, и да подиже подлактице од земље

¹ Муслим, бр. 479.

— у складу са речима Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем:

(اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، وَلَا يَبْسُطْ أَحَدُكُمْ ذِرَاعِيَهُ انْبِسَاطَ الْكَلْبِ) .

"Испружите се на сејди, али нека нико од вас не спушта своје лактове на тло, да не би опонашао пса."¹

10. Диже се глава са сејде изговарајући текбир, седне се на леву ногу, прсти десне ноге се подвину, а руке се ставе на бутине и колена. Између две седжде изговарају се ове речи:

(رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاجْبُرْنِي) .

„Господару мој, опрости ми и смилуј ми се, упути ме, подари ми опскрбу, даруј ми спас и поправи моје стање.“². Тело се треба потпуно смирити.

11. Изговори се текбир и друга сејда се чини исто онако како се чинила прва.

12. Диже се глава са друге седжде и изговара текбир, те се пре устајања на други рекат мало застане, онолико колико се застане на седењу између две сејде. Ово седење је, по исправнијем мишљењу ученијака, лепо (мустехаб) учинити и зове се седење ради одмора. Уколико се ово

¹ Ел-Бухари, бр. 788; Муслим, бр. 493.

² ет-Тирмизи, бр. 284; Ебу Давуд, бр. 850; Ибн Маџе, бр. 898.

седење изостави, нема никаквог греха. На том седењу нема никаквог учења нити било какве дове. Затим се устаје на други рекат, ослањајући се коленима, ако може, а ако је тешко коленима, може се ослонити и рукама на тло. На другом рекату се учи Фатиха, а после Фатихе нешто из Кур'ана, те се чини исто оно што и на првом рекату.

13. Приликом клањања дворекатних намаза, као што су сабах, џума, бајрами, после друге сеџде се обави седење. Седне се на леву ногу, док су прсти десне ноге подвучени. Десна рука се ставља на бутину десне ноге. Прсти десне шаке се савију у песницу, осим кажипрста, који остаје испружен, чиме се исказује једноћа Аллахова приликом спомињања Узвишеног Аллаха и приликом дове.

Може се поступити и на други начин: мали прст и следећи до њега буду савијени, док средњи прст и палац помераш правећи круг, а кажипрст остаје испружен. На оба ова начина упућују нас докази у хадисима Аллаховог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем.

Боље је да понекад употребимо један, а понекад други начин подизања прста десне руке. Лева рука се ставља на део бутине и колено леве ноге.

На седењу се учи “Еттехијату”.

(التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ،
السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)،

„Ет-техијату лиллахи вес-салавату вет-тајјибату, ес-селаму 'алејке ејјухен-небијју ве рахметуллахи ве берекатуху, ес-селаму 'алејна ве 'ала 'ибадиллахис-салихин, ешхеду ен ла илахе иллаллаху ве ешхеду енне Мухаммеден 'абдуху ве Ресулуху.“ „Сво величање припада Аллаху, салавати и добра дела; селам теби, Веровесниче, и Аллахова милост и Његова благодат; мир нама и добрим Аллаховим робовима. Сведочим да нема истинског бога осим Аллаха и сведочим да је Мухаммед Његов роб и Његов Посланик.“ а потом ће казати:

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ).

„Аллахумме салли 'ала Мухаммедин ве 'ала аали Мухаммед, кема саллејте 'ала Ибрахиме ве 'ала аали Ибрахим, иннеке хамидун меџид, ве барик 'ала Мухаммедин ве 'ала аали Мухаммед, кема баректе 'ала Ибрахиме ве 'ала аали Ибрахим, иннеке хамидун меџид.“ „Аллаху мој, донеси салават на Мухаммеда и на његову породицу као што си донио салават на

Ибрахима и на његову породицу. Заиста си Ти Хваљени и Слављени. И благослови Мухаммеда и његову породицу као што си благословио Ибрахима и његову породицу. Заиста си Ти Хваљени и Слављени.“¹.

После тога тражимо заштиту код Аллаха од четири ствари које су споменуте у следећој дови:

(اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيْحِ الدَّجَالِ) .

"Боже мој, тражим заштиту код Тебе од цехеннемске казне, од казне у гробу, од кушње живота и смрти, и од кушње Месиџа Деццала." ²

Затим Аллаху упућује дове, тражећи шта год пожели од овосветског и оносветског добра; а ако дови за своје родитеље или за друге муслимане, нема сметње – било да је намаз обавезни или добровољни – због општости речи Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, у хадису Ибн Мес'уда, радијаллаху анху, када га је подучио тешеххуду:

(ثُمَّ لِيَتَخَيَّرَ مِنَ الدُّعَاءِ بَعْدَ اَعْجَبَهُ اِلَيْهِ فَيَدْعُوْهُ) .

Потом нека изабере од дова оно што му је најдраже, па нека је упути.³. А у другој предајустоји:

¹ Ел-Бухари, бр. 797; Муслим, бр. 402.

² Ел-Бухари, бр. 1311; Муслим, бр. 588.

³ ен-Несаји, бр. 1298.

(ثُمَّ لِيُخْتَرَ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ) .

"Након свега тога, нека од Аллаха затражи шта год пожели."¹.

И ово обухвата све оно што је од користи човеку на овом и на оном свету. Затим предаје селам на своју десну и леву страну, говорећи:

„Ес-селаму алејкум ве рахметуллах“ — Нека је на вас мир и милост Аллахова,

„Ес-селаму алејкум ве рахметуллах“ — Нека је на вас мир и милост Аллахова.

14- Ако је молитва трорекатна, као акшам, или четворорекатна, као подневна, послеподневна и вечерња, проучи тешеххуд који је малопре споменут, уз доношење салавата на Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Затим устане ослањајући се на своја колена, подигне руке у висину рамена или ушију, говорећи: „Аллаху екбер“, па их (руке) стави на прса, као што је претходно наведено, и проучи само суру Ел-Фатиха. Ако би у трећем и четвртом рекату подневне молитве понекад проучио нешто више од Ел-Фатихе, нема сметње, јер је утврђен доказ који на то указује од Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, у хадису Ебу-Сеида, радијаллаху `анху. Ако би изоставио салавате на Посланика након првог тешеххуда,

¹ Муслим, бр. 402.

нема сметње; јер је то похвално (мустахаб), а није обавезно у првом тешеххуду. Затим се проучи тешеххуд након трећег реката предвечерње молитве (акшама) и након четвртог реката подневне, послеподневне (икиндије) и вечерње (јације), као што је претходно наведено у дворекатном намазу. Потом се преда селам на десну и на леву страну, затражи опрост од Аллаха три пута, а потом каже:

(اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ).

Аллахумме енте-с-селаму, ве минке-с-селама. Тебаректе ја зел-џелали вел-икрам. (Боже, Ти си Спас и од Тебе је спас. Узвишен си, о Величанствени и Племенити.)¹ Пре него што се, ако је имам, окрене људима, затим каже:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ).

„Нема истинског бога осим јединог Аллаха, Који нема судруга. Њему припада власт и Њему припада захвала, и Он је Свемогући. Нема моћи ни снаге осим код Аллаха. О Аллаху, нико не може ускратити оно што Ти даш, нити може дати оно што Ти ускратиш, и не користи

¹ Муслим, бр. 591.

имућноме његова имућност пред Тобом. Нема истинског бога осим Аллаха, и не обожавамо никога осим Њега. Њему припада благодат и Њему припада добротинство, и Њему припада најљепша похвала. Нема истинског бога осим Аллаха, искрено Њему вјеру посвећујући, макар невјерницима било мрско.“¹

Проучи 'субханаллах' 33 пута, 'елхамдулиллах' 33 пута, и 'Аллаху екбер' 33 пута, и каже, употпуњавајући стотину: 'Ла илахе иллаллаху вахдеху ла шерике лех, лехул-мулку, ве лехул-хамду, ве хуве 'ала кулли шеј'ин кадир'. И након сваког намаза проучи Ајетул-Курси, и 'Кул хува-Ллаху ахад', и 'Кул е'узу би Раббил-фелек', и 'Кул е'узу би Раббин-нас'. Препоручује се понављање ове три суре три пута након сабах-намаза и након акшам-намаза, јер су о томе дошли хадиси од Посланика, саллаллаху 'алејхи ве селлем. Сви ови зикрови су суннет, а нису фарз.

Прописано је сваком муслиману и свакој муслиманки да клањају четири реката пре подневског фарза и два реката после њега, два реката после акшамског фарза, два реката после јацијског фарза и два реката пре сабахског фарза — укупно дванаест реката. То су потврђени сунети, јер их је Посланик,

¹ Муслим, бр. 402.

саллаллаху ‘алејхи ве селлем, редовно обављао када није био на путу. А на путовању је изостављао притврђене суннете, осим сабахског суннета и витра; јер је њих, Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, редовно клањао и у месту боравка и на путу. Најбоље је да се ови притврђени суннети и витар клањају у кући; па ако их клања у џамији, нема сметње, јер је Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао:

(أَفْضَلُ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ، إِلَّا الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ).

Најбољи је намаз у својој кући, осим онога који је фарз.¹

Редовно клањање ових суннета један је од разлога уласка у Рај. Аллахов Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, каже:

(مَنْ صَلَّى اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، بُنِيَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ).

Ко клања дванаест реката у једном дану и једној ноћи, Аллах ће му саградити кућу у Рају.²

Ако клања четири реката пре икиндијског намаза, два реката пре акшамског намаза и два реката пре јацијског намаза – то је похвално; јер је веродостојно пренесено од Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, оно што на то указује. А ако клања четири реката после подневског фарза и четири пре њега – такође је

¹ Ел-Бухари, бр. 6860.

² Муслим, бр. 728.

похвално, због његових речи, саллаллаху алејхи ве селлем:

(مَنْ حَافِظٌ عَلَى أَرْبَعٍ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ) .

"Узвишени Аллах ће сачувати од ватре човека који непрестано клања четири реката пре и после подне-намаза.¹ Значење је да се на прописане суннете додају још два реката након подневског фарза, јер су прописани суннети четири пре њега и два после њега. Па ако се додају још два после њега, остварује се оно што је споменуто у хадису Умми Хабибе, радијаллаху анха.

Аллах је Заштитник, Који даје успех, и нека су салават и селам на нашег Веровесника Мухаммеда ибн Абдулах, његову часну породицу, све асхабе и све оне који га следе у добру до Судњега дана.

¹ Муснед, Ахмед, бр. 25547; ет-Тирмизи, бр. 393; Ебу Давуд, бр. 1077.

Sadržaj

Начин обављања намаза Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем.....	2
Начин намаза Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем.....	2